

[Udenrigsministeren.]

Det fremgik også af statsministerens tale i tirsdags. Jeg har direkte fremført dette synspunkt over for Amerikas udenrigsminister i juni, og i den tale, som jeg har forberedt til De Forenede Nationers generaldebat, vil det også klart komme til udtryk.

Må jeg endelig sige med hensyn til spørgsmålet om mere åbenhed om dansk udenrigspolitik, at jeg flere gange har udtalt mig om, at regeringen ønsker at give både folketinget og offentligheden så bred og så god en orientering som muligt. Det ærede medlem hr. J. O. Krag ville give det indtryk af, at åbenheden havde været større under den tidligere regering. Dette er ikke rigtigt. Der er ikke sket nogen som helst indskrænkning i orienteringen af offentligheden. Men vi er enige om, at vi kan prøve at forøge denne orientering, og man har bl. a. drøftet, om det udenrigspolitiske nævn kunne afgive fyldigere referater, og vi har undersøgt, hvordan det forholder sig i os nærtstående lande, og jeg har bedt det udenrigspolitiske nævns formand om en drøftelse af, hvilke muligheder der kunne være. Vi må jo så bede det udenrigspolitiske nævn eller måske rettere folketinget om at træffe den endelige afgørelse, for det er jo ikke et regeringsanliggende i den forstand, og den lovgivning, som danner rammen om det udenrigspolitiske nævn, må selvfølgelig respekteres.

Der er jo så i øvrigt fastsat en udenrigspolitisk debat her i tinget til om en måneds tid, og der vil jo da være lejlighed til at gå mere i enkeltheder med de mange udenrigspolitiske spørgsmål.

Finansministeren (Poul Møller): Her ved halvårsskiftet er det naturligt, at man har drøftet også, hvordan statens finanser stiller sig i indeværende finansår. Jeg har givet finansudvalget den sædvanemæssige oversigt herover, og den har givet anledning også til nogle bemærkninger her i åbningsdebatten, som jeg skal gøre nogle kommentarer til.

Det er jo rigtigt, som det fremgår af det skøn, vi nu kan give for det indeværende finansår, at det overskud, man kunne regne med ved finansårets indgang, ikke længere kan påregnes, men at man tværtimod må regne med, at statsfinanserne i år vil udvise et underskud. Men jeg vil imidlertid føje

disse bemærkninger til, at finanspolitikken mål er jo ud over en naturlig dækning af statsudgifterne at skabe rammer for en sikring af betalingsbalancen, en sikring af et stabilt pris- og omkostningsniveau og under de forhold, der var ved regeringens tiltrædelse, en lettelse af rentetrykket. Alt dette skal ske med bevarelse af et højt og stabilt beskæftigelsesniveau. I det omfang dette mål nås bl. a. gennem finanspolitiske midler, i samme omfang er den finanspolitiske hensigt opfyldt. Det afgørende er i og for sig ikke, om statsbudgettet i så fald kommer til at balancere med nogle hundrede millioner kroner på plussiden eller på minussiden. Det afgørende er, om det har tjent den udvikling, man har ønsket i samfundet.

Statsministeren har jo i sit svar her til de ærede ordførere og i den åbningstale, som han holdt i tirsdags, givet udtryk for, i hvilket omfang regeringen mener, at den samfundsøkonomiske stilling i dag har forbedret sig i forhold til stillingen ved regeringens tiltrædelse, og herunder har han også i dag redegjort for beskæftigelsesudviklingen, og jeg kan ganske henholde mig til statsministerens bemærkninger.

Det, man imidlertid har drøftet, er jo også spørgsmålet, om det overhovedet var nødvendigt at foretage en stramning af efterspørgslen i 1968. Jeg vil gerne sige her, at jeg synes for erindringens skyld, det bør siges, at såvel den tidligere som den nuværende regering anerkendte i vinter, at en stramning af efterspørgslen i 1968 måtte finde sted. Den tidligere regering havde fremsat forslag, som klart tilstræbte en stramning af efterspørgslen. Og det var da også ud fra stort set de samme præmisser, at såvel den tidligere som den nuværende regering anså en stramning af efterspørgslen for at være nødvendig. Under hensyn til den forudsete prisudvikling, som kronenedskæringen ville igangsætte, og den lønudvikling, som ville komme med januarpristallets udløsning af to dyrtidsportioner, uden at devalueringsprisstigningerne var indregnet heri, under hensyn til den overenskomstmæssige forhøjelse af lønningerne pr. 1. april i år og under hensyn til arbejdstidsforkortelsen pr. 1. juni i år, ville det være nødvendigt at foretage en sådan stramning. Herudover stillede såvel de lønstigninger, som januarpristallet udløste, som de udgiftsstigninger,